

et Bederlag herfor, anseer hele Udvalget for nødvendigt, men dette Bederlag synes dog ikke at burde være fuldt saa stort, som Sædtillæget efter 9 Mars Gjennemsnit har været, idet der er en Fordel forbunden med at erholde en sikker Indtægt istedetfor en usikker, der herved bør bringes i Beregning. Men naar saaledes et bestemt Lønningstillæg sættes istedetfor Sædtillæget, synes der ikke at være nogen Grund til at vedligeholde en Forskjel imellem de Embedsmænd, der hidtil have haft Sædtillæg, og dem, der have haft midlertidige Lønningstillæg efter Lov 11te Mai 1866. For disse sidstes Bedkommende er der, som bekjendt, efter Udgangen af Finantsaaret 1867/68 ikke nogen særlig Lov, som hjemler Tillægene, men de udbetales i indværende Finantsaar i Henhold til Finantslovens Bestemmelser, og der er for næste Aar paa Finantslovsforslaget optaget tilsvarende Bevillingsforslag. Det synes da rettest, at der træffes en endelig Ordning af disse Tillæg, og det vil formentlig være hensigtsmæssigt, at de fastsættes til den samme Størrelse som de Tillæg, der skulle ydes istedetfor Sædtillægene. Med Hensyn til Størrelsen af de nye Lønningstillæg har der vist sig nogen Meningsforskjæl i Flertallet, idet 8 Medlemmer have ment, at det passende Forhold vil være, at der ydes

af de første 500 Rd. 16 pCt.,

af de næste 500 Rd. 12 pCt.,

af de næste 500 Rd. 8 pCt.;

medens 6 Medlemmer af særligt Hensyn til de

lavt lønede Embeds- og Bestillingsmænd og for ikke at fjerne sig saa meget fra de i 1866 fastsatte Normer for det midlertidige Lønningstillæg foretrække følgende Skala:

af de første 500 Rd. 20 pCt.,

af de næste 500 Rd. 15 pCt.,

af de næste 500 Rd. 5 pCt.

Derhos have 3 af førstnævnte 8 Medlemmer troet at burde henstille, om man ikke kunde sætte Erstatningen for Sædtillæget og det midlertidige Lønningstillæg endnu noget lavere, og foreslaae subsidiært, at denne Erstatning sættes til $\frac{2}{3}$ af, hvad Sædtillæget efter 9 Mars Gjennemsnit har udgjort.

At der ved alle disse Forslag maa træffes en særlig Bestemmelse med Hensyn til de Embeds- og Bestillingsmænd, som have været lønede efter Lov 12te Januar 1858 om Lønninger ved Universitetet m. m., er en Selvfølge. Efter de Udvalget foreliggende Dplysninger har dette Sædtillæg udgjort henved Halvdelen af det sædvanlige Lønningstillæg, og man troer derfor at kunne foreslaae, at det afsløende Tillæg sættes til Halvdelen af det, som bliver fastsat for andre Embeds- og Bestillingsmænd. For at kunne bedømme Virkningen af de ovenfor fremsatte Forslag meddele vi en Tabel, som viser, hvilken Størrelse Lønningstillægene ville opnaae for Gager af forskjellig Størrelse, efter som man bliver staaende ved Regjeringens Forslag eller antager et af de Forslag, der ere stillede af forskjellige Grupper i Udvalget.